

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
1 У. 9996/14
Дана 29.03.2017. године
Б Е О Г Р А Д

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: др Јадранке Ињац, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Весне Даниловић, чланова већа, са судским саветником Крстином Јовановић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., потпуковника на служби у Војној пошти ... Београд, кога заступа Бутолен Ј. Франц - Бранко, адвокат из Новог Београда, Алексиначких рудара број 79, поднетој против тужене Војне поште број 1094 Земун, ради поништаја решења Уп-2 бр. 03-1-3/17-2 од 30.05.2014. године, у предмету накнаде дела трошкова за закуп стана, у нејавној седници већа одржаној дана 29.03.2017.године, донео је

П Р Е С У Д У

I Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Војне поште бр. 1094 Земун, Уп-2 бр. 03-1-3/17-2 од 30.05.2014. године и предмет **ВРАЋА** туженом органу на поновно одлучивање.

II **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** тужена Војна пошта 1094 Земун да тужиоцу А.А., потпуковнику на служби у Војној пошти ... Београд, надокнади трошкове управног спора у износу од 16.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу 1. диспозитива, одбија се жалба А.А., потпуковника на служби у ВП ... Београд, изјављена против решења ВП ... Београд, инт.бр. 3290-1 од 15.04.2014. године; у ставу 2. диспозитива мења се решење ВП ... Београд, инт.бр. 3290-1 од 15.04.2014. године у тачки 1. диспозитива тако што се утврђује да се укида решење ВП 6972 Београд, УП-1 бр. 03-1/105-2 од 22.05.2008. године.

Наведеним решењем првостепеног органа од 15.04.2014. године, у тачки 1. диспозитива, престаје право А.А., на накнаду дела трошкова за закуп стана признато решењем УП-1 бр. 03-1/105-02 од 22.05.2008. године, закључно са даном 31.05.2013. године, а у тачки 2. диспозитива поништава се решење ВП ... Београд УП-1 бр. 03-1/86-2 од 17.10.2013. године.

Тужбом, поднетом Управном суду преко пуномоћника дана 24.07.2014. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа са свих законом прописаних разлога, цитирајући одредбе чл. 53. раније важећег Правилника о накнади путних и других трошкова у Војсци Србије и чл. 47. сада важећег Правилника о накнади путних и других трошкова и других примања у Војсци Србије. Из наведених одредби произлази као неспорно да лицу припада право на предметну накнаду до краја месеца у којем престану да постоје услови за припадање исте, односно у којем лице према пропису о решавању стамбених потреба у МО и ВС одбије да прихвати решење стамбеног питања по трајном основу. Указује да није спорно да је тужиоцу правноснажним решењем Стамбене комисије Одељења за стамбене послове Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе МО, УП-1 бр. 30599-18/2001 био додељен у закуп на неодређено време 2,5-собан стан у ул. Војводе Степе Степановића у Београду. Међутим, тужилац се у тај стан није никада уселио, нити је одбио уселење у исти односно закључење уговора о закупу тог стана, од ког момента се сматра да лице има стан. Стога, у конкретном случају, нису ни били испуњени услови да тужиоцу престане право на предметну накнаду са 31.05.2013. године. Чињеница да је решење по тужиочевом захтеву од 07.05.2013. године за укидање решења из разлога што додељени стан функционално не одговара потребама његове породице као трајно решење стамбеног питања, укинато решењем истог органа УП-1 бр. 30599-20/01 од 22.05.2013. године, није од утицаја за накнаду коју је тужилац остваривао, односно другим речима, тужилац се не може уподобити са лицем које је одбило прихватање решења стамбеног питања по трајном основу, како то погрешно сматрају тужени и првостепени орган. У време подношења тужиочевог захтева за укидање решења о додели стана и доношења поменутог решења о укидању решења о додели наведеног стана, додељени стан није био уселив па све до уселења у исти, односно закључења уговора о закупу тог стана, тужилац се сматрао лицем без стана, што даље значи да је све до тог момента тужилац и испуњавао услове за признавање права на предметну накнаду. Из свега напред изнетог произлази да је тужилац испуњавао услове за признавање права на предметну накнаду све до уселења у одговарајући 2,5-собан стан у ул. Омладинских бригада у Београду, који му је, након укидања решења о додели неодговарајућег 2,5-собног стана у ул. Војводе Степе Степановића у Београду, решењем Стамбене комисије УП-1 бр. 30599-26/2001 од 28.03.2014. године додељен у закуп на неодређено време. Са свих напред изнетих разлога предлаже да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи као незаконито, а туженог обавезе да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 72.000,00 динара за састав тужбе у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

Тужени орган је, у одговору на тужбу, навео да у свему остаје при разлозима из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након оцене навода тужбе, одговора на тужбу као и свих списа ове управне ствари и испитујући законитост оспореног решења у смислу члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је тужба основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је решењем ВП 6972 Београд, УП-1 бр. 03-1/105-2 од 22.05.2008. године, тужиоцу признато право на накнаду дела трошкова за закуп стана у износу од 850 бодова; да је Група за утврђивање права Одељења за стамбене послове Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе МО дана 25.11.2010. године, донела закључак УП-1 бр. 30599-11/2001, којим у тачки 1. диспозитива престаје право на стамбено обезбеђење по закључку Управе за кадрове УП-1 број 30599-9/2001 од 07.11.2006. године, а у тачки 2. диспозитива се прихвата захтев тужиоца за давање 2,5-собног стана у закуп на неодређено време; да је дана 07.02.2013. године, Стамбена комисија Одељења за стамбене послове Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе МО донела решење УП-1 бр. 30599-18/2001, које је постало коначно и извршно дана 28.02.2013. године, а којим се тужиоцу даје у закуп на неодређено време 2,5-собан стан у Београду, ул. Војводе Степе Степановића, блок 3, објект В, ламела 3, ПС и број стана 42; да је тужилац дана 07.05.2013. године поднео захтев ВП ... Београд за укидање наведеног решења о додели стана УП-1 бр. 30599-18/2001 од 07.02.2013. године, из разлога што функционално не одговара потребама његове породице и њега као трајно решење стамбеног питања, а који захтев је ВП ... Београд, актом инт.бр. 03-1/3842-1 од 08.05.2013. године проследила Групи за утврђивање права Одељења за стамбене послове Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе МО; да је дана 22.05.2013. године Стамбена комисија Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе МО донела решење УП-1 30599-20/01 којим се укида решење Стамбене комисије од 07.02.2013. године.

Из списка предмета даље произлази да је дана 26.09.2013. године, по ступању на снагу новог Правилника ("СВЛ" бр. 18/13), тужилац поднео захтев уз приложену изјаву а који је заведен у ВП ... Београд под УП-1 бр. 03-1/86-1 дана 27.09.2013. године, којим захтева да му се на основу члана 18. и 19. Правилника о накнади путних и других трошкова и других примања у ВС призна право на накнаду дела трошкова за закуп стана. Дана 17.10.2013. године, првостепени орган доноси решење УП-1 бр. 03-1/86-2 којим се тужиоцу на основу захтева и приложених доказа признаје право на накнаду дела трошкова за закуп стана у износу од 850 бодова и то од 01.10.2013. године. Дана 20.03.2014. године, Управа за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе МО доставила је ВП ... Београд два акта: акт УП-1 бр. 30599-25/2001 од 18.03.2014. године (у којем се наводи да је актом Кабинета министра бр. 26-40 од 10.03.2014. године, наређено да Сектор за људске ресурсе, обавести надлежне организацијске јединице Министарства одбране а из чијег су састава лица

која имају решено стамбено питање, а примају увећане трошкове становања, те да је решењем Стамбене комисије УП-1 бр. 30599-18/01 од 07.02.2013. године, А.А., овде тужиоцу, додељен 2,5-собан стан у закуп на неодређено време, а да је на писмени захтев тужиоца донето решење од 22.05.2013. године о укидању решења Стамбене комисије од 07.02.2013. године), као и акт Кабинета министра одбране број 26-40 од 10.03.2014. године а у вези горе поменутог хитног предузимања мера ради отклањања неправилности у предметима остваривања права лица на накнаду дела трошкова за закуп стана. Дана 28.03.2014. године Стамбена комисија Одељења за стамбене послове Управе за традицију, стандард и ветеране Сектора за људске ресурсе донела је решење УП-1 бр. 30599-26/01, којим се тужиоцу даје у закуп на неодређено време 2,5-собан стан у Београду, Омладинских бригада број 28, спрат 1, број стана 5. Дана 15.04.2014. године, решавајући по службеној дужности ВП ... Београд, у поновљеном поступку, у управној ствари припадања права на накнаду дела трошкова за закуп стана, донела је решење инт. број 3290-1 којим именованом престаје право на накнаду дела трошкова за закуп стана признато решењем УП-1 бр. 03-1/105-2 од 22.05.2008. године, и то закључно са даном 31.05.2013. године, а истим решењем је и поништено решење ВП ... Београд УП-1 бр. 03-1/86-2 од 17.10.2013. године.

На основу свега изнетог, а имајући у виду да је и тужилац дана 07.05.2013. године поднео захтев за укидање решења о додели стана од 07.02.2013. године, као и да је дана 22.05.2013. године Стамбена комисија донела решење којим се укида решење од 07.02.2013. године, тужени орган је нашао да је првостепени орган решавајући по службеној дужности правилно поступио када је у свом, овде ожалбеном решењу, у тачки 1. диспозитива укинуо решење УП-1 бр. 03-1/105-2 од 22.05.2008. године, а у тачки 2. поништио решење ВП ... Београд УП-1 бр. 03-1/86-2 од 17.10.2013. године.

Полазећи од изнетог, Управни суд налази да се на основу стања списка за сада не може оценити правилност и законитост одлуке дате у диспозитиву оспореног решења. Ово са разлога што се основано наводима тужбе указује да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, будући да диспозитив оспореног решења није сачињен у складу са одредбом члана 198. ст. 1. и 2. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10), којом је прописано да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака о којима у току поступка није посебно решено, као и да диспозитив мора бити кратак и одређен, а ако је потребно, може се поделити на више тачака. Наиме, у диспозитиву је садржана одлука о томе да се одбија жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа од 15.04.2014. године, али и одлука да се исто решење мења у тачки 1. диспозитива тако што се утврђује да се укида решење првостепеног органа од 22.05.2008. године. Како диспозитив решења мора да буде концизно састављен, јасан и прецизан, тако да не даје повода различитом тумачењу, нејасно је како је тужени орган нашао да је неоснована жалба тужиоца изјављена против решења првостепеног органа од 15.04.2014. године, које потом тужени мења тако што у тачки 1. диспозитива укида решење од 22.05.2008. године. Ово посебно са разлога што је и образложење тужбом оспореног решења нејасно, имајући у виду да се у истом наводи да је тужени орган нашао да је

првостепени орган правилно укинуо решење УП-1 бр. 03-1/105-2 од 22.05.2008. године, док из диспозитива ожалбеног решења првостепеног органа произлази да је тачком 1. утврђено да престаје право тужиоцу на накнаду дела трошкова за закуп стана признато решењем УП-1 бр. 03-1/105-2 од 22.05.2008. године, закључно са даном 31.05.2013. године, из чега даље следи да првостепени орган није укинуо решење од 22.05.2008. године, већ је утврдио да раније признато право тужиоцу престаје са 31.05.2013. године. Са изнетог, оспорено решење је захваћено повредама правила поступка прописаним одредбом чл. 198. став 1. и 2. и 199. став 2. Закона о општем управном поступку, којима је прописано, између осталог, да образложење решења садржи кратко излагање захтева странака, утврђено чињенично стање, по потреби и разлоге који су били одлучни при оцени доказа, разлоге због којих није уважен који од захтева странака, правне прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на решење какво је дато у диспозитиву. Следом изнетог, наведене повреде правила поступка, по оцени суда, од битног су утицаја на правилност и законитост решавања ове управне ствари, због чега их је у поновном поступку потребно отклонити.

Полазећи од наведеног, те одредбе члана 33. став 2. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да су се, у конкретном случају, стекли услови за одлучивање о законитости оспореног решења без одржавања усмене расправе, имајући при том у виду да је предмет спора такве природе да не изускује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, већ да је одлука суда у предметној ствари, заснована на утврђеном постојању повреда поступка од стране туженог органа, које ће бити отклоњене у поновном поступку одлучивања туженог органа.

Суд је ценио и остале наводе изнете у тужби, али их није посебно образлагао, имајући у виду да нису од утицаја на другачију одлуку суда.

Са изнетих разлога, налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је одлучио као у ставу I диспозитива ове пресуде, на основу одредбе члана 40. став 2. и члана 42. став 1. Закона о управним споровима (“Сл. гласник РС”, бр. 111/09). У извршењу пресуде тужени орган ће донети ново, на закону засновано решење, придржавајући се примедби суда у погледу поступка изнетих у овој пресуди, у року и на начин прописан одредбом члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Разматрајући захтев тужиоца за накнаду трошкова управног спора, суд је имао у виду да је исти делимично основан, с обзиром да је тужилац у вези са покретањем спора, имао трошкове у висини награде адвокату за састав тужбе, па је код чињенице да се ради о непроцењивом предмету, у складу са тар. бројем 43. и 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката (“Службени гласник РС”, бр. 121/12), досудио трошкове у износу од 16.500,00 динара, а имајући у виду успех тужиоца у спору и одлучио као у ставу II диспозитива пресуде, сагласно одредби члана 153. став 1. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр.72/11... 55/14), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09). Суд није признао трошкове до траженог износа од 72.000,00 динара јер исти нису опредељени према важећој АТ.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.03.2017. године, 1 У. 9996/14

Записничар
Кристина Јовановић, с.р.

Председник већа - судија
др Јадранка Ињац, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

СМ